

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Marií Plavcovou, CSc. jako samosoudkyní ve věci žalobce: **BRADDOCK FINANCE & CAPITAL Ltd.** se sídlem Suite B, 29 Harley Street, London W1G 9QR, zast. Mgr. Davidem Metelkou, advokátem se sídlem v Ostravě – Mariánských Horách, Boleslavova 901/7, proti žalovaným: **1. XXX**, nar. XXX, bytem XXX, **2. XXX**, nar. XXX, bytem XXX, zast. Mgr. Tomášem Kocourkem, advokátem se sídlem v Pardubicích, sv. Anežky České 32, o **určení existence vlastnického práva,**

takto:

- I. Určuje se, že žalovaná **XXX**, rodné číslo **XXX**, je podílovým spoluvlastníkem jedné poloviny nemovitostí zapsaných u Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště **XXX** na listu vlastnictví č. **XXX** a katastrální území **XXX**, a to:
pozemku parc. číslo **XXX**,
pozemku parc. č. **XXX**,
pozemku parc. č. **XXX**,
pozemku parc. č. **XXX**,
pozemku parc. č. **XXX**.
- II. Oba žalovaní jsou povinni nahradit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho advokáta společně a nerozdílně náklady řízení ve výši 49.820 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal určení vlastnictví prvé žalované k pozemkům vymezeným ve výroku I. rozsudku.

Žalobu odůvodnil tím, že má splatnou a vykonatelnou pohledávku za dlužníkem XXX, nar. XXX, který je XXX prvé žalované a XXX druhého žalovaného. Pohledávku koupil od Československé obchodní banky, a.s., IČ 000 01 350.

XXX uzavřel s bankou úvěrovou smlouvu, dle které čerpal úvěr, který nesplácel tak, jak se zavázal, proto byl smluvní vztah ukončen a on byl dle pravomocného rozsudku (ke dni 1.11.2012) společně s ručitelem XXX zavázán už žalobci, na kterého banka pohledávku postoupila, zaplatit částku 3.843.710,04 Kč se sjednanými úroky a úrokem z prodlení, a nahradit mu náklady řízení. Na úhradu tohoto závazku ničeho nezaplatil. Dne 21.4.2009 darovací smlouvou, opatřenou datem 30.3.2007, daroval své XXX (tj. prvé žalované) mimo jiné spoluvlastnický podíl v rozsahu jedné poloviny na nemovitostech vymezených ve výroku I. rozsudku. Žalobce tento právní úkon - darování - považuje za úkon učiněný v úmyslu zkrátit uspokojení své pohledávky. Ohledně tohoto úkonu podal na prvou žalovanou žalobu, kterou se domáhal vyslovení neúčinnosti tohoto jejího právního úkonu. Následně prvá žalovaná tyto nemovitosti darovala XXX, který je druhým žalovaným. Darovací smlouva je datována 20.4.2011, podpisy na ní byly ověřeny až 23.8.2012. Konstatoval, že shodným způsobem bylo naloženo s dalšími nemovitostmi v XXX a poté s bytovou jednotkou v XXX, kterou prvá žalovaná bezúplatně zatížila věcným břemenem doživotního bydlení a užívání ve prospěch dlužníka, tj. XXX. Poté nemovitosti darovala XXX, který je prodal dne 19.1.2012 XXX, nar. XXX. Žalobce se fakticky domáhal určení neplatnosti darovací smlouvy, kterou prvá žalovaná darovala nemovitosti vymezené ve výroku I. rozsudku svému XXX, druhému žalovanému. Žalobu na určení vlastnictví byl nucen podat proto, aby docílil změny v zápisu vlastnictví na příslušném listu vlastnictví u katastrálního úřadu.

Prvá žalovaná se pro nemoc jednání neúčastnila, druhý žalovaný požadoval žalobu zamítnout, protože při uzavírání darovací smlouvy byl v dobré víře, že tento úkon je zcela po právu, o XXX ničeho nevěděl.

Soud z provedených důkazů zjistil následující skutkový stav; některé skutečnosti měl zjištěny z pravomocného rozsudku ze dne 13.6.2013 č.j. 18 C 183/2009-343, potvrzeného rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice ze dne 20.3.2014 č.j. 22 Co 62/2014-412.

XXX prvé žalované a XXX druhého žalovaného XXX jako XXX uzavřel dne 23.8.2006 s Československou obchodní bankou, a.s. úvěrovou smlouvu č. XXX. V souladu s ní čerpal úvěr ve výši 2.795.000 Kč. Ručitelem splnění závazku byl pan XXX. XXX úvěr nesplácel tak, jak se zavázal, neplnil ani ručitel, proto byla proti nim podána u podepsaného soudu dne 20.3.2009 žaloba na zaplacení částky 3.843.710,04 Kč se sjednaným úrokem ve výši 5,78 % a úroku z prodlení ve výši 20 %, oba jdoucí od 17.7.2007 do zaplacení, a kapitalizovaných úroků ve výši 37.127,69 Kč a úroku z prodlení ve výši 192.969,18 Kč. Žalobě bylo zcela vyhověno, rozsudek se stal pravomocným ke dni 5.12.2012.

XXX vlastnil nemovitosti, které převedl na osoby blízké. Žalobce proto podal u podepsaného soudu dne 15.7.2009 žalobu, vedenou pod sp. zn. 18 C 183/2009, na určení právní neúčinnosti úkonu dlužníka XXX, kterým převedl tyto vymezené nemovitosti na prvou žalovanou, svou XXX. Pravomocně ke dni 12.5.2014 bylo určeno, že darovací smlouva datovaná dnem 30.3.2007, uzavřená mezi XXX jako dárce a žalovanou XXX jako obdarovanou, na jejímž základě jí daroval XXX nemovitosti, které měl ve svém vlastnictví, a to ideální jednu polovinu těchto nemovitostí:

- pozemku p.p.č. XXX o výměře 2637m²
- pozemku p.p.č. XXX o výměře 2994 m²
- pozemku p.p.č. XXX o výměře 3151 m²
- pozemku p.p.č. XXX o výměře 4445 m²
- pozemku p.p.č. XXX o výměře 278 m²
- pozemku p.p.č. XXX o výměře 237 m²

vše zapsáno na listu vlastnictví č. XXX u Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště XXX, XXX, je vůči žalobci neúčinná. Tyto nemovitosti jsou předmětem sporu. XXX však převedl ještě další nemovitosti na XXX, a to:

- budovu č.e. XXX část obce XXX, která je zapsaná na listu vlastnictví č. XXX u Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště XXX,
- pozemek p.p.č. XXX o výměře 595 m²
- pozemek p.p.č. XXX o výměře 375 m²

vše zapsané na listu vlastnictví č. XXX u Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště XXX,

- bytovou jednotku č. XXX
- podíl ve výši XXX na budově XXX č.p. XXX na LV č. XXX na parcele st.p. XXX
- podíl ve výši XXX na parcele st.p.č. XXX o výměře 371m², st.p.č. XXX o výměře 368 m² a st.p.č. XXX o výměře 374 m²

vše zapsáno na listu vlastnictví č. XXX u Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště XXX, pro katastrální území XXX.

Prvá žalovaná dále darovací smlouvou z 2.12.2011 darovala druhému žalovanému, tj. svému XXX XXX, vedle sporných nemovitostí ještě další nemovitosti: budovu č.e. XXX na parcele st.p.č. XXX, která je zapsaná na listu vlastnictví č. XXX u Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště XXX, pozemek p.p.č. XXX o výměře 595 m², pozemek p.p.č. XXX o výměře 375 m². Stejnou smlouvou darovala svému XXX bytovou jednotku č. XXX, podíl ve výši XXX na budově XXX č.p. XXX na LV č. 13386 na parcele st.p. XXX, podíl ve výši XXX na parcele st.p.č. XXX o výměře 371 m², st.p.č. XXX o výměře 368 m² a st.p.č. XXX o výměře 374 m². Žalovaná ve prospěch svého XXX zřídila věcné břemeno doživotního bydlení a užívání nemovitostí smlouvou ze dne 30.3.2011, čímž vzniklo XXX právo doživotně užívat a bydlet v nemovitostech, které byly převáděny darovací smlouvou z 2.12.2011, toto věcné břemeno bylo zřízeno bezúplatně. Některé nemovitosti, které získal XXX darovací smlouvou ze dne 2.12.2011, obratem prodal na základě kupní smlouvy ze dne 19.1.2012 XXX.

Z výpisu z katastru nemovitostí bylo zjištěno, že vlastníkem jedné ideální poloviny nemovitostí pozemku p.p.č. XXX o výměře 2637 m², pozemku p.p.č. XXX o výměře 2994 m², pozemku p.p.č. XXX o výměře 3151 m², pozemku p.p.č. XXX o výměře 4445 m², pozemku p.p.č. XXX o výměře 278 m², pozemku p.p.č. XXX o výměře 237 m² byla žalovaná, a to na základě darovací smlouvy ze dne 30.3.2007 s právními účinky vkladu práva ke dni 21.4.2009. Tyto nemovitosti jsou zapsány na LV č. XXX pro k.ú. XXX, obec a okres XXX. Na základě darovací smlouvy ze dne 20.4.2011 se stal vlastníkem těchto citovaných nemovitostí XXX, právní účinky vkladu práva nastaly ke dni 23.8.2012.

Z výpovědi žalované ve věci 18 C 183/2009 bylo zjištěno, že se svým jediným XXX má dlouhodobě dobré vztahy. XXX podnikal, o tom jak se mu daří v podnikání spolu nemluvili, někdy v roce 2007 jí sděloval, že se XXX, neříkal jí však, jak se s XXX. XXX ji XXX. Když se XXX, neboť kvůli jeho manželství XXX, a proto on na ni byt převedl smlouvou v roce 2007. Do bytu se nikdy zpět nenastěhovala. Protože XXX dala i peníze na celou kupní cenu na zakoupení chaty, chtěla i chatu, protože v tom měla investice. Potvrdila, že nejprve XXX peníze, resp. akcie, za jejichž hodnotu chatu koupil, darovala, ale pak je chtěla zpět. Smlouvy si po podpisu nechala u sebe. V roce 2009 se dozvěděla, že se XXX,

proto se rozhodla podpisy ověřit a darování uskutečnit. Nevěděla, co by se mohlo stát při jeho XXX, tak chtěla, aby byl byt napsaný na ni. Zřídila zde XXX věčné břemeno, ten má zde stále trvalý pobyt a stále ho užívá. Až po tomto převodu se dozvěděla o tomto probíhající řízení. Pak se rozhodla převést byt na XXX, i když už toto řízení probíhalo, na katastru žádné omezení nebylo. XXX jí nesděloval, že si vzal úvěr, o tom se dozvěděla až nyní, kdy byl u soudu, četla si papíry z jednání. Sama žalovaná se XXX, nyní je XXX a bude XXX, i proto převedla nemovitosti na XXX. Nevěděla, zda je stále byt jejího XXX, nevěděla, zda ho někomu prodal.

Z výpovědi svědka XXX, XXX žalované, ve věci 18 C 183/2009 bylo zjištěno, že v době, kdy uzavíral smlouvu o úvěru, byl XXX. Stejně tak mu nefungovalo podnikání, měl XXX, ale již si nepamatoval, co všechno jí sděloval. XXX navštěvoval 2x až 3x v týdnu, ale o tom, že si vzal úvěr, jí nic neřekl. S XXX si je velmi blízký, ale když si bral úvěr ve výši 4 mil. Kč, nepovažoval to za důležité XXX sdělovat, považoval to za věc v běžném životě podnikání. Byt byl původně XXX a za trvání jeho manželství mu byt dala, pomohla mu zaplatit kupní cenu chaty, a když se XXX, že mu byt neměla nikdy dávat, mohla tam bydlet a nemusela se stěhovat do garsonky. V hádce tedy XXX přislíbil, že jí nemovitosti dá přepsat zpátky, což udělal někdy v roce 2007 – těsně XXX. Smlouvy připravoval někdo známý XXX, smlouvy byly ve 3-4 vyhotoveních, podepsali je doma u XXX a ta si je nechala až do roku 2009. Na katastr nemovitostí smlouvy nedali hned, neboť XXX si převod rozmyslela. Když se pak dozvěděla, že se XXX, šli na úřad ověřit podpisy, všechny smlouvy měli již podepsané. XXX mu slíbila, že pokud na ni převede nemovitosti, tak na oplátku mu zřídí doživotní břemeno užívání bytu a chaty, aby se XXX. Svědek uvedl, že byl XXX, kde pracoval od roku 2003 do r. 2005, firma byla ve ztrátě. V listopadu 2006 si půjčil od svého známého XXX 1.500.000 Kč na XXX, podepsali si spolu směnku, ani o tomto dluhu jeho XXX nevěděla. V roce 2010 prodal XXX za 1.500.000 Kč a tyto peníze vrátil XXX. Tomu také prodal XXX, který je jeho XXX, nemovitosti, které nabyli od jeho XXX – od žalované. Svědek je jediným XXX žalované, sám má XXX, přičemž jeho XXX darovala nemovitosti XXX proto, že je šikovný, XXX nedarovala nic. V současné době již žádný majetek nemá, na parcelu na XXX je vydáno předběžné opatření.

Druhý žalovaný soudu sdělil, že prvá žalovaná měla s jeho XXX napjaté vztahy. On s XXX udržoval styk jenom zdvořilostní. Tvrdil, že o tom, že si XXX bral úvěr a jaké z toho plynuly problémy, mu nebylo nic známo, o tom se dozvěděl až po návratu do XXX v roce 2012 ze soudních sporů. Měl úzký vztah k XXX – prvé žalované. S XXX věděli jen o tom, že otec má XXX. O jeho problémech XXX nic nevěděli. XXX, tj. prvá žalovaná, měla se svým XXX odjakživa napjaté vztahy. Toto se vyostřilo v době, kdy XXX. Kdy to bylo přesně, si nepamatuje, ale pokud si vzpomíná, tak na pomezí jeho XXX. XXX s ním uzavřela spornou smlouvu proto, že již XXX a chtěla zamezit tomu, aby majetek patřil jejímu XXX, tj. jeho XXX.

Soud spor rozhodoval za účinnosti občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. Dle § 3028 odst. 3 tohoto zákona se právní poměry vzniklé přede dnem účinnosti tohoto zákona řídí dosavadními právními předpisy. Soud proto věc rozhodoval dle předpisů platných ke dni uzavření smlouvy, tj. občanského zákoníku č. 40/1994 Sb. ve znění platném ke dni uzavření darovací smlouvy (dále OZ), avšak respektoval ust. § 3030 nového občanského zákoníku (dále jen NOZ): „I na práva a povinnosti, která se posuzují podle dosavadních právních předpisů, se použijí ustanovení části první hlavy I.“

Dle § 2 NOZ:

(1) Každé ustanovení soukromého práva lze vykládat jenom ve shodě s Listinou základních práv a svobod a ústavním pořádkem vůbec, se zásadami, na nichž spočívá tento zákon, jakož i s trvalým zřetelem k hodnotám, které se tím chrání. Rozejde-li se výklad jednotlivého ustanovení pouze podle jeho slov s tímto příkazem, musí mu ustoupit.

(2) Zákonnému ustanovení nelze přikládat jiný význam, než jaký plyne z vlastního smyslu slov v jejich vzájemné souvislosti a z jasného úmyslu zákonodárce; nikdo se však nesmí dovolávat slov právního předpisu proti jeho smyslu.

(3) Výklad a použití právního předpisu nesmí být v rozporu s dobrými mravy a nesmí vést ke krutosti nebo bezohlednosti urážející obyčejné lidské citění.

Dle § 3 NOZ:

(1) Soukromé právo chrání důstojnost a svobodu člověka i jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí a štěstí jeho rodiny nebo lidí jemu blízkých takovým způsobem, jenž nepůsobí bezdůvodně újmu druhým.

d) daný slib zavazuje a smlouvy mají být splněny,

e) vlastnické právo je chráněno zákonem a jen zákon může stanovit, jak vlastnické právo vzniká a zaniká, a

f) nikomu nelze odeprít, co mu po právu náleží.

(3) Soukromé právo vyvěrá také z dalších obecně uznaných zásad spravedlnosti a práva.

Na souzenou věc aplikoval ust. § 42a občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. Odporovatelnost

(1) Věřitel se může domáhat, aby soud určil, že dlužníkovy právní úkony, pokud zkracují uspokojení jeho vymahatelné pohledávky, jsou vůči němu právně neúčinné. Toto právo má věřitel i tehdy, je-li nárok proti dlužníkovi z jeho odporovatelného úkonu již vymahatelný anebo byl-li již uspokojen.

(2) Odporovat je možné právním úkonům, které dlužník učinil v posledních třech letech v úmyslu zkrátit své věřitele, musel-li být tento úmysl druhé straně znám a právním úkonům, kterými byli věřitelé dlužníka zkráceni a k nimž došlo v posledních třech letech mezi dlužníkem a osobami jemu blízkými (§ 116, 117), nebo které dlužník učinil v uvedeném čase ve prospěch těchto osob, s výjimkou případu, když druhá strana tehdy dlužníkuv úmysl zkrátit věřitele i při náležitě pečlivosti nemohla poznat.

(3) Právo odporovat právním úkonům lze uplatnit vůči osobě, v jejíž prospěch byl právní úkon učiněn, nebo které vznikl z odporovatelného úkonu dlužníka prospěch.

Z provedených důkazů soud uzavřel, že žalobce má za XXX vykonatelnou pohledávku v mnohamilionové výši. V době, kdy mu pohledávka vznikla, byl XXX vlastníkem též ½ sporných nemovitostí. Tyto (a ještě další) daroval smlouvou datovanou 30.3.2007 své XXX, tj. prvé žalované. Tímto úkonem zmenšil svůj majetek a dosáhl, že by se žalobce nemohl z jeho majetku alespoň zčásti uspokojit. Žalobce se žalobou u soudu bránil (věc vedená pod sp. zn. 18 C 183/2009) a uspěl, takže v době rozhodování soudu bylo již postaveno na jisto, že právní úkon - darovací smlouva, kterou XXX nemovitosti převedl na prvou žalovanou, byla pravomocně ke dni 12.5.2014 vůči žalobci soudem vyhodnocena dle § 42a OZ jako právně neúčinná. Tímto soudním rozhodnutím byl soud vázán (viz § 134 občanského soudního řádu, dále jen OSŘ). Prvá žalovaná však tyto nemovitosti, a to ještě před právní mocí rozsudku ve věci vedené u podepsaného soudu pod sp. zn. 18 C 183/2009, darovala druhému žalovanému, který je v katastru nemovitostí veden jako jejich vlastník. Fakticky došlo k situaci, kdy darovací smlouva, kterou XXX převedl nemovitosti na svou XXX, je vůči žalobci neúčinná, avšak obdarovaná XXX tyto nemovitosti darovala svému XXX, který je v katastru nemovitostí veden jako jejich vlastník. Bylo na soudu posoudit, zda darovací smlouvu uzavírali oba žalovaní v úmyslu zkrátit věřitele (žalobce), nebo tak činila s tímto úmyslem

pouze prvá žalovaná. V prvním případě by tato darovací smlouva byla neplatným úkonem, v druhém případě by byla i tato smlouva úkonem odporovatelným (*viz judikát NS ČR 30 Cdo 1228/2009*).

Skutečnost, že prvá žalovaná přijetím daru od XXX – žalobcova dlužníka - nevyvalovala náležitou péči ke zjištění, zda tento úkon nemá zkrátit věřitele, byla postavena na jisto v pravomocném výše citovaném rozsudku ve věci 18 C 183/2009. Druhý žalovaný je ve smyslu ust. § 116 obč. zák. osobou blízkou jak dlužníkovi, tak prvé žalované. Úmysl dlužníka zkrátit jeho věřitele v takovém případě zákon předpokládá, a je na osobách dlužníkovi blízkých, aby prokázaly opak (tj. že úmysl dlužníka zkrátit věřitele nemohly i při náležité pečlivosti poznat). V souzené věci bylo proto podstatným vyhodnocení, zda i její XXX - obdarovaný druhý žalovaný, který je současně XXX dlužníka XXX, vynaložil veškerou péči ke zjištění, že darovací smlouva nemá zkrátit věřitele. Nejvyšší soud ČR v judikátu sp. zn. 21 Cdo 1912/2000 definuje pojem „vynaložení náležité péče“. *„Vynaložení náležité pečlivosti předpokládá, že osoba dlužníkovi blízká vykonala s ohledem na okolnosti případu a s přihlédnutím k obsahu právního úkonu dlužníka takovou činnost (aktivitu), aby dlužníkův úmysl zkrátit věřitele, který tu byl v době odporovaného právního úkonu, z jejich výsledků poznala (tj. aby se o tomto úmyslu dozvěděla).“*

Provedenými důkazy – výpovědí jak dlužníka XXX, tak druhého žalovaného XXX v souzené věci, ale též ve věci vedené pod sp. zn. 18 C 183/2009, nebylo prokázáno, že druhý žalovaný vynaložil veškerou péči k tomu, aby tyto skutečnosti zjišťoval, neřkuli zjistil. Ostatně druhý žalovaný tak nečinil ani ohledně převodů dalších nemovitostí původně ve vlastnictví jeho XXX, které byly obsahem původní darovací smlouvy uzavřené mezi XXX a prvou žalovanou, a ohledně kterých bylo rozhodnuto ve věci 18 C 183/2009. To, že druhý žalovaný věděl o XXX svého otce XXX, dokazuje, že některé nemovitosti prodal smlouvou ze dne 19.1.2012 XXX, aby umořil otcův dluh u něho. Toto bylo důvodem pro závěr soudu, aby shledal darovací smlouvu, kterou prvá žalovaná převedla nemovitosti na druhého žalovaného, za neplatnou. Žalobě vyhověl, neboť druhý žalovaný je veden v katastru nemovitostí jako jejich vlastník, a dle § 80 písm. c) OSŘ proto vyhověním žalobě bylo docíleno, že nadále zůstává jejich vlastníci prvá žalovaná. Ta je nabyta na základě úkonu, který je pravomocně vůči žalobci jako věřiteli právně neúčinným.

Soud úspěšnému žalobci dle § 142 odst. 1 občanského soudního řádu (dále jen OSŘ) přiznal náklady řízení, a to ve věci samé i za návrh na předběžné opatření. Náklady za řízení činí zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč (pol. 4 bod 1.a Sazebníku) a za návrh na předběžné opatření 1.000 Kč, a odměna advokáta ve výši dle vyhl. č. 177/1996 Sb. Výše odměny za úkon se v řízení měnila. Ve věci učinil advokát celkem sedm a půl účelně vynaložených úkonů - dva úkony po 2.100 Kč (převzetí věci, podání žaloby včetně návrhu na vydání předběžného opatření), jeden úkon (návrh na opravu usnesení soudu) s odměnou ve výši ½ úkonu, tj. 1.550 Kč, pět úkonů po 3.100 Kč (vyjádření k odvolání žalovaných do předběžného opatření, účast na třech soudních jednáních, replika k vyjádření žalovaných). Ke všem úkonům soud přiznal dle § 13 odst. 3 náhradu nutných výdajů ve výši po 300 Kč. Dále přiznal cestovné ze sídla kanceláře k procesnímu soudu a zpět (celkem 480 km). Na jednání 28.1.2015 ve výši 3.297 Kč, na jednání 25.3.2015 a 13.5.2015 po 2.865 Kč (celkem cestovné 9.865 Kč), dle § 14 náhradu za ztrátu času jízdou k soudu a zpět v trvání deseti půlhodin za každou jízdu, celkem třicet půlhodin po 100 Kč. Celkem činí odměna advokáta částku 36.215 Kč; z ní přiznal dle § 14a 21% DPH ve výši 7.605,15 Kč. Celkem soud přiznal náklady řízení ve výši 49.820 Kč. (*Za návrh na přerušování řízení a za návrh na pokračování řízení soud odměnu nepřiznal, přestože tyto úkony byly učiněny, neboť se přiznává odměna jen za účelně vynaložené náklady – soud by řízení přerušil i bez návrhu, a shodně by v něm pokračoval okamžitě po*

právní moci rozhodnutí, pro které bylo řízení přerušeno). Oběma žalovaným uložil povinnost zaplatit tyto náklady společně a nerozdílně.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat písemně trojmo odvolání ke Krajskému soudu v Hradci Králové prostřednictvím soudu zdejšího, do patnácti dnů od doručení písemného vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Pardubicích dne 21. května 2015

JUDr. Marie Plavcová, CSc., v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Melichárková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bořivoje Hájka a soudců JUDr. Pavly Kučerové, Ph.D., a Mgr. Radka Kopsy ve věci žalobce **BRADDOCK FINANCE & CAPITAL Ltd.**, sídlem Suite B, 29 Harley Street, London W1G 9QR, United Fingdom, zapsán v Registrar of Companies for England and Wales, Company No. 4575632, zast. Mgr. Davidem Metelkou, advokátem se sídlem Boleslavova 901/7, Ostrava – Mariánské Hory, proti žalovaným **1. XXX**, nar. XXX, bytem XXX, zast. Mgr. Janem Poláčkem, advokátem se sídlem Nám. Republiky 53, Pardubice a **2. XXX**, nar. XXX bytem XXX, zast. Mgr. Tomášem Kocourkem, advokátem se sídlem sv. Anežky České 32, Pardubice, **o určení existence vlastnického práva**, k odvolání všech účastníků proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 21.5.2015, č.j. 5C 112/2012 - 221, **t a k t o:**

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výroku I p o t v r z u j e v tomto správném znění:**

Určuje se, že **1. žalovaná XXX**, r.č. **XXX**, bytem **PXXX** je podílovým spoluvlastníkem v rozsahu jedné poloviny nemovitostí, a to pozemku parc.

č. XXX, pozemku parc. č. XXX pozemku parc. č. XXX, pozemku parc. č. XXX, pozemku parc. č. XXX a pozemku parc. č. XXX v obci XXX.

II. Rozsudek okresního soudu se ve výroku II z r u š u j e a věc se v r a c í okresnímu soudu v tomto rozsahu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem okresní soud ve výroku I určil, že žalovaná XXX, r.č. XXX je podílovým spoluvlastníkem jedné poloviny pozemků č. XXX na LV č. XXX pro k.ú. XXX. Ve výroku II pak stanovil, že žalovaní jsou povinni zaplatit žalobci společně a nerozdílně náklady řízení ve výši 49.820,- Kč.

Z odůvodnění rozsudku okresního soudu vyplývá, že žalobce se domáhal určení vlastnictví první žalované v podílu jedné poloviny k předmětným nemovitostem s tím, že první žalovaná není zapsána jako vlastníka uvedených nemovitostí, neboť je darovací smlouvou datovaná dne 20.4.2011 (podpisy ověřeny dne 23.8.2012) převedla na svého XXX, druhého žalovaného. První žalovaná nabyla vlastnictví k nemovitostem dne 21.4.2009 darovací smlouvou datovanou dne 30.3.2007, kde převodcem byl její XXX. Tuto smlouvu napadl žalobce jako odporovatelný právní úkon, neboť má za XXX pohledávku ve výši 3.843.710,04 Kč s příslušenstvím. Jestliže tedy žalovaná následně nemovitosti převedla dále na svého XXX, jedná se o neplatný právní úkon.

Žalovaní se žalobou nesouhlasili, druhý žalovaný namítal, že při uzavírání darovací smlouvy byl v dobré víře, o XXX dluzích nic nevěděl.

Při svém rozhodování vycházel okresní soud ze zjištění, která byla učiněna v řízení o neúčinnosti darovací smlouvy, kterou XXX převedl vlastnictví předmětných nemovitostí na žalovanou XXX. V řízení o neúčinnosti darovací smlouvy bylo zjištěno, že XXX má vůči žalobci dluh ve výši 3.843.710,04 Kč s příslušenstvím, dne 15.7.2009 byla podána žaloba na určení právní neúčinnosti darování a této žalobě bylo vyhověno s právní mocí ke dni 12.5.2014. První žalovaná však předmětné nemovitosti darovala svému XXX, druhému žalovanému, a to smlouvou datovanou dne 20.4.2011, právní účinky vkladu nastaly dne 23.8.2012.

Okresní soud aplikoval na věc v souladu s přechodným ustanovením § 3028 zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen o.z.) zákon č. 40/1964 Sb. (dále jen obč. zák.), neboť za jeho účinnosti byla smlouva uzavřena, citoval však i ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., a to § 2 a 3. Ze zákona č. 40/1964 Sb. pak okresní soud citoval ust. § 42a o odporovatelnosti a uzavřel, že žalobce má za XXX pohledávku v mnohamilionové výši, právní úkon, kterým převedl na svou XXX – první žalovanou předmětné nemovitosti byl shledán neúčinným. Je tedy třeba zabývat se otázkou, zda nyní zkoumaná darovací smlouva byla uzavřena v úmyslu zkrátit věřitele, a to na obou stranách. Tento úmysl soud na obou stranách shledal a vyslovil, že

darovací smlouva je neplatná. Naléhavost právního zájmu na určení vlastnictví pak soud shledal ve skutečnosti, že žalovaná není jako vlastníka zapsána v katastru nemovitostí, naopak zapsán je druhý žalovaný. Okresní soud proto žalobě vyhověl.

Výrok o nákladech řízení okresní soud odůvodnil úspěchem žalobce ve věci a přiznal žalobci právo na uhrazení nákladů sestávajících ze soudního poplatku ve výši 5.000,- Kč za žalobu a 1.000,- Kč za návrh na přeběžné opatření a dále v odměně zástupce za sedm a půl účelně vynaložených úkonů – dva úkony po 2.100,- Kč – převzetí a sepis žaloby, jeden poloviční úkon za 1.550,- Kč – návrh na sepis opravného usnesení a pět úkonů po 3.100,- Kč - vyjádření k odvolání, účast na jednáních a replika k vyjádření žalovaných. Ke všem těmto úkonům byly přiznány paušální náhrady, bylo přiznáno cestovné a DPH. Naopak nebyla přiznána odměna za dva úkony – návrh na přerušování řízení a návrh na pokračování v řízení, a to z toho důvodu, že tento procesní postup by soud využil i bez návrhu žalobce.

Proti rozsudku okresního soudu podali odvolání všichni účastníci.

Žalovaní se odvolali do obou výroků. Oba ve svém odvolání uvedli, že soud prvního stupně řádně nezkontroloval naléhavost právního zájmu žalobce na určení vlastnictví a odkázal pouze na skutečnost, že žalovaná není jako vlastníka zapsána v katastru nemovitostí. Takový odkaz je však nedostatečný a rozsudek je proto nepřezkoumatelný. Věřitel se může domáhat přímo prodeje věci dle ust. § 42a odst. 3 a 4 zákona obč. zák. Okresní soud také došel k nesprávným skutkovým zjištěním, neboť není pravda, že by druhý žalovaný věděl o finančních problémech svého XXX. Okresní soud poukazoval na skutečnost, že žalovaný prodal některé nemovitosti XXX, aby umořil XXX dluh. XXX žalovaného však dlužil XXX, který je XXX. V odůvodnění rozsudku je dále uvedeno, že dlužník užívá byt na XXX, což není pravda, dlužník má zde pouze trvalý pobyt. Druhý žalovaný také nesouhlasil s tím, že nevynaložil veškerou péči ke zjištění, že darovací smlouva uzavřená mezi ním a první žalovanou, či darovací smlouva předchozí, má zkrátit možnost uspokojení věřitele. O dlužích svého XXX nevěděl a vědět nemohl, s XXX se v rozhodném období nestýkal. První žalovaná mu pouze sdělila, že na něj převádí nemovitosti kvůli XXX, o závadách se nezmínila. Nelze tedy z jejich jednání dovozovat úmysl zkrátit věřitele. Oba žalovaní také věděli, že dlužník má podíl v obchodní společnosti ve výši XXX, takže je ekonomicky aktivní. První žalovaná dále uvedla, že XXX a také dlužník je stížen XXX, k čemuž okresní soud vůbec nepřihlédl. Žalovaní proto navrhli, aby odvolací soud změnil rozsudek okresního soudu a žalobu zamítl.

Žalobce se odvolal do výroku o nákladech řízení s tím, že podle jeho názoru má nárok na odměnu zástupce i za návrh na přerušování řízení a na jeho pokračování. Ačkoliv bylo již ze žaloby zřejmé, že u Okresního soudu v Pardubicích probíhá řízení o neúčinnosti právního úkonu dlužníka, bylo v této věci nařízeno jednání, na což žalobce reagoval návrhem na přerušování, když jednání by bylo zjevně neúčelné. Také pokračování v řízení inicioval žalobce jako reakci na doručené sdělení, že ve věci neúčinnosti bylo pravomocně rozhodnuto. Výše zmíněné úkony právní služby tedy byly provedeny účelně a žalobce má na jejich náhradu nárok.

Dále žalobce k odvolání žalovaných uvedl, že je dán naléhavý právní zájem na určení vlastnického práva první žalované, neboť takové určení založí žalobci právo vést proti první žalované exekuci a na základě vydaného rozsudku dojde ke změně zápisu vlastnického práva. Bez určení vlastnictví by bylo ohroženo právní postavení žalobce – žalobce nemá zájem na určení neplatnosti smlouvy, ale na určení vlastnictví. Přijetí právního názoru žalovaných o tom, že by se žalobce měl domáhat přímo prodeje věcí, jichž se řízení týká, by vedlo k odepření spravedlnosti, neboť by se nepřipustně oddalovalo splnění povinnosti dlužníka XXX, i když je zjištěno, že právní úkon převodu majetku na první žalovanou je neúčinný a je zjevné, že další darovací smlouva je absolutně neplatná pro rozpor se zákonem (převod majetku po podání odpůrčí žaloby). Rozhodnutím soudu také dojde ke změně zápisu vlastnického práva a bude uveden do souladu faktický a deklarovaný právní stav, což dle komentářů k občanskému soudnímu řádu postačuje k závěru, že je zde dán naléhavý právní zájem na určení vlastnictví. Nesoulad ve zjištěních a provedených důkazech nemohl mít vliv na meritum věci, stejně jako skutečnost, že dlužník nebydlí v XXX. Co se týče zjišťování úmyslu zkrátit věřitele, zde žalobce odkazuje na skutečnost, že darovací smlouva byla uzavřena za účelem obcházení zákona - v úmyslu zmařit dosažení účelu odpůrčí žaloby a je tudíž neplatná. Okolnosti odporovatelného právního úkonu byly pravomocně posouzeny v souvisejícím řízení – žalovaná nevynaložila dostatečnou péči při zjišťování poměrů dlužníka, a nelze proto vytýkat okresnímu soudu jakým způsobem přihlédl ke zjištěním, která v tomto řízení byla učiněna. Námitky ohledně zdravotního stavu dlužníka a první žalované nepovažuje žalobce za právně relevantní. Navrhl proto potvrzení rozsudku ve výroku I. a s ohledem na své odvolání změnu nákladového výroku.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek v obou výrocích, a to jak z pohledu odvolacích námitek, tak z důvodů v odvolání neuvedených (ust. § 212a o.s.ř.), přičemž postupoval dle občanského soudního řádu ve znění platném a účinném do 31.12.2013 (viz čl. II bod 2 zák. č. 396/2013 Sb.) a dospěl k závěru, že odvolání žalovaných není důvodné.

Krajský soud má za to, že okresní soud správně v dostatečném rozsahu zjistil skutkový stav a na jeho skutková zjištění tedy pro stručnost odkazuje s upřesněním, které se vztahuje k odvolacím námitkám.

Námitka žalovaných ohledně toho, zda byl řádně zjištěn skutkový stav (skutečnost, jestli dlužník bydlí v bytě v XXX, jak a zda je XXX, zda oba žalovaní měli povinnost zjišťovat majetkovou situaci dlužníka) nemůže mít vliv na meritum projednávané věci, jak bude blíže vysvětleno, a krajský soud proto k těmto námitkám nepřihlédl, když měl zjištění okresního soudu za dostatečná.

Takto zjištěný skutkový stav však okresní soud nehodnotil po právní stránce zcela přílehavě, jak bude rozvedeno níže.

Otázkou naléhavého právního zájmu na určení vlastnictví se okresní soud zabýval jen stručně, když poukázal na rozpornost faktického stavu se zápisem v katastru nemovitostí. Podle ust. § 80 písm. c) o.s.ř. (účinného do 31.12.2013) lze žalobou uplatnit, aby bylo rozhodnuto o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, je-li na tom naléhavý právní zájem.

Žalobce má za XXX exekuční titul na vysokou částku a dále má pravomocný rozsudek určující, že darovací smlouva na předmětné nemovitosti mezi XXX a žalovanou je vůči němu neúčinná. Bude-li se chtít žalobce exekučně uspokojit z předmětných nemovitostí, pak ve smyslu § 335 odst. 1 o.s.ř. musí prokázat, že nemovitosti jsou ve vlastnictví první žalované. Proto má naléhavý zájem na požadovaném určení, když v katastru nemovitostí je jako vlastník zapsán druhý žalovaný. Žalobce je ve věci také věcně legitimován, neboť se rozhodnutí dotýká jeho právní sféry, i když nebyl účastníkem smlouvy (rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 11.12.2002, sp. zn. 22 Cdo 1377/2001).

Při věcném posouzení žaloby krajský soud nejprve zkoumal, zda je darovací smlouva mezi žalovanými platná a shledal, že tomu tak není. Pokud je však právní úkon neplatný, není možné dále zkoumat, zda se jednalo o právní úkon neúčinný dle ust. § 42a obč. zák., jak to činil okresní soud.

Podle ust. § 39 obč. zák. je neplatný právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přiči dobrým mravům.

Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29Odo 732/2006 pokud dojde k převodu věci po podání odpůřčí žaloby, jedná se o neplatný právní úkon pro obcházení zákona. Skutečnost, že je zákon obcházen, je dána již objektivními okolnostmi, tedy tím, že po podání odpůřčí žaloby je takový právní úkon učiněn – není tedy nezbytné takový úmysl u obou stran dále prokazovat, neboť vyplývá právě z výše uvedených okolností. Žalovaná XXX tedy nemohla převést vlastnictví na žalovaného XXX a ten se vlastníkem z neplatného právního úkonu nestal, i když byl takto zapsán v katastru nemovitostí. Skutečnost, zda o úmyslu obejít zákon věděl i XXX v tomto případě není rozhodná – „Podle soudní praxe smlouva, která je v rozporu se zákonem, je objektivní skutečností, jež nemá právní následky zamýšlené smluvními stranami bez ohledu na to, která ze smluvních stran neplatnost způsobila, jakož i bez ohledu na to, zda některá ze smluvních stran uzavřela smlouvu v dobré víře. Stejný postulat se vztahuje i k obcházení zákona - Není rozhodné, zda účastníci smlouvy o důvodu této neplatnosti, tj. obcházení zákona, věděli.“ (viz *Jiří Švestka, Jiří Spáčil, Marta Škárová, Milan Hulmák a kolektiv* Občanský zákoník I, II, 2. vydání, Praha 2009, str. 350 a 353).

Z tohoto důvodu je XXX vlastníkem předmětných nemovitostí (i když tak není zapsána v katastru nemovitostí), neboť darovací smlouva, uzavřená s druhým žalovaným je neplatná a na jejím základě nemohlo dojít k převodu vlastnictví.

Žalobě proto mělo být vyhověno, byť částečně z jiných důvodů, než vyvodil okresní soud. Krajský soud proto výrok I jako věcně správný dle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil, a to ve správném znění, které odpovídá zápisu v katastru nemovitostí (ve výroku okresního soudu byl chybně uveden pozemek č. 502/2 a správné označení je č. 505/2).

Krajský soud dále přezkoumal výrok o nákladech řízení a zde shledal odvolání žalobce jako oprávněné, byť opět i z jiných důvodů, než uvádí žalobce. Žalobce vyúčtoval na náhradě nákladů řízení také zaplacený soudní poplatek ve výši 30.000,- Kč za žalobu a ve výši

1.000,- Kč za návrh na předběžné opatření. Soudem pak byl přiznán soudní poplatek ve výši 5.000,- Kč za žalobu a 1.000,- Kč za návrh na předběžné opatření. Žalobce však zaplatil soudní poplatek pouze ve výši 1.000,- Kč za návrh na předběžné opatření, poplatek za žalobu nezaplatil, ani mu nebyl vyměřen. Takové pochybení však mělo za následek chybné rozhodnutí o nákladech řízení, když je žalobci přiznána náhrada za poplatek, který ještě nezaplatil. Krajský soud proto tento výrok dle ust. § 219a odst. 2 o.s.ř. zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil okresnímu soudu dle ust. § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. k dalšímu řízení. V něm okresní soud nejprve vyměří soudní poplatek ze žaloby ve výši 5.000,- Kč (položka 4 písm. a) sazebníku) a po jeho zaplacení znovu rozhodne o nákladech řízení před okresním i krajským soudem. Okresní soud dále znovu posoudí nárok žalobce na náhradu dvou půl úkonů za návrh na přerušení řízení a za návrh na jeho pokračování. Okresní soud dne 11.12.2013 nařídil jednání ve věci a až po návrhu žalobce na přerušení řízení toto jednání odročil a řízení přerušil. Z tohoto postupu je zřejmé, že pokud by žalobce svůj návrh nepodal, proběhlo by ve věci jednání, na němž by nemohlo být rozhodnuto, a žalobce by tedy měl rovněž nárok na jeden úkon právní služby. Nepřiznání odměny za ½ úkonu za návrh na přerušení tedy nelze odůvodnit tím, že by soud řízení přerušil i bez návrhu. Také návrh na pokračování v řízení byl učiněn, a to bezprostředně po nabytí právní moci rozsudků, týkajících se neúčinnosti právního úkonu. Je zřejmé, že v zájmu žalobce bylo co nejvíce řízení o určení vlastnictví urychlit a je tedy legitimní, že se domáhal rychlého pokračování v řízení, když rozsudky i s doložkou právní moci také ke svému podání přiložil. I tento úkon byl proto učiněn účelně a žalobci by za něj měla být přiznána odměna pro jeho zástupce. Tyto právní závěry jsou pro okresní soud závazné dle ust. § 226 odst. 1 o.s.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání, a to ve lhůtě 2 měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích k Nejvyššímu soudu ČR v Brně. Dovolání je přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která rozhodováním dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. O přípustnosti dovolání rozhoduje dovolací soud.

V Pardubicích dne 16. února 2016

JUDr. Bořivoj Hájek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Nováková

USNESENÍ

Okresní soud v Pardubicích rozhodl soudkyně Mgr. Jaroslavou Sádovskou ve věci

žalobce: **BRADDOCK FINANCE & CAPITAL Ltd.**, IČO 24575632
sídlem Suite B, 29 Harley Street, London W1G 9QR, United Kingdom,
zapsaného v Registrar of Companies for England and Wales, Company
no 4575632,
zastoupeného advokátem Mgr. Davidem Metelkou
sídlem Boleslavova 901/7, Ostrava – Mariánské Hory

proti

žalovaným: 1) **Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**,
IČ 697 97 111, Územní pracoviště Hradec Králové
sídlem Hradec Králové, Horova 180/10

2) **XXX**, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Kocourkem
sídlem Anežky České 32, Pardubice

o určení existence vlastnického práva

takto:

Žalovaní jsou povinni nahradit žalobci náklady řízení ve výši 73 087,24 Kč, a to každý jednou polovinou k rukám zástupce žalobce Mgr. Daniela Metelky do 15 dnů od právní moci výroku tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou domáhal určení, že žalovaná XXX je podílovou spoluvlastnicí v rozsahu 1/2 v žalobě uvedených nemovitostí. Ve věci samé již bylo rozhodnuto a rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 4. 2016. Zrušen však byl výrok o náhradě nákladů řízení a v této části byla proto věc vrácena k dalšímu řízení. Žalovaná však dne XXX zemřela a nebyl vyřešen okruh dědiců, neboť tito postupně dědictví odmítali. Následně byla v dědickém řízení jmenována správcem pozůstalosti po XXX - Česká republika, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových a soudem bylo rozhodnuto dle § 107 odst. 1, 2 a 4 občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.), že do řízení nastupuje po XXX stát – Česká republika, jejímž jménem jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.

Vzhledem k tomu, že v dané věci byl zrušen jen výrok o náhradě nákladů řízení, soud rozhodoval pouze o této části. Vzhledem k tomu, že žalobce byl ve věci úspěšný byla mu dle § 142 odst. 1 o.s.ř. přiznána náhrada nákladů řízení, a to jak ve věci samé, tak i týkající se předběžného opatření. V řízení před soudem prvního stupně se jednalo o celkovou náhradu ve výši **53 646,17 Kč**, sestávající ze zaplacených soudních poplatků ve výši 5 000 Kč za žalobní návrh a 1 000 Kč za návrh na vydání předběžného opatření. Dále za 10 úkonů právní služby, z čehož byly 2 úkony po

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Lamberská.

2.

2 100 Kč (převzetí věci a sepis žaloby (§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu), když bylo vycházeno z tarifní hodnoty 25 000 Kč u úkonů provedených do 31. 12. 2012. Dále 5 úkonů po 3 100 Kč za sepis vyjádření k odvolání žalovaných do předběžného opatření, účast u jednání dne 28. 1. 2015, replika k vyjádření druhého žalovaného a účast u jednání ve dnech 25. 3. 2015 a 13. 5. 2015. Přiznány byly i 3 poloviční úkony po 1 550 Kč za návrh na opravu zjevné nesprávnosti v rozhodnutí soudu, za návrh na přerušení řízení a za návrh na pokračování v řízení (§ 11 odst. 2 písm. b) a c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu) vycházejí u úkonů učiněných v roce 2013 z tarifní hodnoty 50 000 Kč (§ 9 odst. 4 uvedeného tarifu). Dále bylo přiznáno 10 režijních paušálů za hotové výdaje po 300 Kč, cestovné osobním automobilem k jednání při cestách XXX a zpět dne 28. 1. 2015, 25. 3. 2015 a 13. 5. 2015 ve výši 9 027 Kč, ztráta času při cestách k jednání a zpět – 30 půlhodin po 100 Kč, tj. 3 000 Kč a 21% DPH ve výši 8 269,17 Kč.

Za řízení před odvolacím soudem se jedná náklady ve výši **14 964,07 Kč** sestávající z 3 úkonů právní služby – polovičního úkonu za sepis odvolání na náhrady nákladů řízení - 1 550 Kč, vyjádření k odvolání žalovaných a účast u odvolacího jednání dne 16. 2. 2016 po 3 100 Kč, náhradu hotových výdajů za 3 úkony po 300 Kč, cestovné XXX a zpět ve výši 2 717 Kč, ztrátu času za 10 půlhodin při cestě k jednání - 1 000 Kč a 21% DPH ve výši 2 597,07 Kč dle výše uvedeného advokátního tarifu.

Náklady řízení před soudem prvního stupně po zrušení rozhodnutí činí **4 477 Kč** a sestávají z 2 polovičních úkonů po 1 550 Kč - návrhu na vyloučení věci k samostatnému řízení vůči 2. žalovanému a vyjádření k odvolání České republiky, dále náhrady hotových výdajů za 2 úkony po 300 Kč a 21% DPH ve výši 777 Kč.

Žalobci nebyl přiznán jeden poloviční úkon za sepis návrhu na učinění kroků směřujících ke jmenování správcem pozůstalosti učiněný dne 24. 3. 2021, neboť se jednalo o úkon nadbytečný, když tento již byl učiněn soudem dne 17. 3. 2021, tedy ihned poté co usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích nabylo dne 16. 3. 2021 právní moci.

Celkem tak byla žalobci přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 73 087,24 Kč, která je splatná dle § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám zástupce žalobce ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozhodnutí. Soud nezjistil žádné důvody pro mimořádné rozhodnutí dle § 150 o.s.ř.

Každému z žalovaných bylo uloženo uhradit náklady řízení v rozsahu jedné poloviny, protože ve sporu o určení vlastnického práva nejsou žalovaní nerozlučnými společníky ve smyslu ustanovení § 91 odst. 2 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Hradci Králové pobočce v Pardubicích prostřednictvím podepsaného soudu.

Nesplní-li povinní dobrovolně co jim ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí – exekuce.

Pardubice 5. srpna 2021

Mgr. Jaroslava Sádovská v.r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Lamberská.

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bořivoje Hájka a soudců Mgr. Radka Kopsy a JUDr. Šárky Hůrkové, Ph.D., ve věci

žalobce: **BRADDOCK FINANCE & CAPITAL Ltd.**, IČO 24575632
sídlem Suite B, 29 Harley Street, London W1G 9QR, United Kingdom
zapsaný v Registrar of Companies for England and Wales, company no
4575632
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Metelkou
sídlem Boleslavova 901/7, Ostrava – Mariánské Hory

proti
žalovaným: **1) Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech
majetkových**, IČO 69797111
adresa pro doručování Územní pracoviště Hradec Králové
Horova 180/10, Hradec Králové jako správce pozůstalosti po
XXX narozené XXX
zemřelé dne XXX
naposledy bytem XXX
2) XXX, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupený advokátem Mgr. Lukášem Kocourkem
sídlem Anežky České 32, Pardubice

o určení vlastnického práva,

k odvolání žalovaného 1) proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. 8. 2021,
č. j. 5 C 112/2012-405,

takto:

I. Usnesení okresního soudu se v odvoláním napadené části, kterou bylo rozhodnuto o povinnosti žalované 1) zaplatit žalobci polovinu nákladů řízení z částky 73.087,24 Kč k rukám advokáta žalobce do 15 dnů od právní moci rozhodnutí **potvrzuje** v tomto správném znění.

Žalovaná 1) je povinna nahradit žalobci náklady za řízení před okresním soudem ve výši jedné poloviny z částky 73.087,24 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta žalobce s tím, že žalovaná 1) je povinna nahradit tyto náklady z pozůstalosti XXX, rodné číslo XXX.

II. Žalovaná 1) je povinna nahradit žalobci náklady tohoto odvolacího řízení ve výši 2.238,50 Kč k rukám advokáta žalobce do 15 dnů od právní moci tohoto usnesení s tím, že žalovaná 1) je povinna nahradit tyto náklady z pozůstalosti XXX, rodné číslo XXX.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením okresní soud uložil žalovaným povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve výši 73.087,24 Kč, a to každému jednou polovinou k rukám advokáta žalobce do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
2. Okresní soud své rozhodnutí odůvodnil tím, že rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 21. 5. 2015, č. j. 5 C 112/2012-221, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 2. 2016, č. j. 22 Co 490/2015-284, bylo určeno, že žalovaná XXX je spoluvlastníkem v rozsahu jedné poloviny nemovitosti, a to pozemku parc. XXX a pozemku parc. č. XXX v obci a katastrálním území XXX. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 4. 2016. Odvolací soud však shora citovaným rozsudkem zrušil rozsudek okresního soudu ve výroku o nákladech řízení a věc vrátil okresnímu soudu v tomto rozsahu k dalšímu řízení, v průběhu tohoto řízení žalovaná XXX zemřela a usnesením ze dne 16. 6. 2021, č. j. 5 C 112/2012-401, bylo rozhodnuto o tom, že namísto žalované XXX bude nadále pokračováno v řízení s Českou republikou – Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, jako správcem pozůstalosti po zemřelé XXX. Toto usnesení nabylo právní moci dne 3. 7. 2021.
3. O nákladech řízení okresní soud rozhodl s odkazem na ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a zcela úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení spočívajících v zaplacených soudních poplatcích za návrh na zahájení řízení 5.000 Kč a návrh na vydání předběžného opatření 1.000 Kč, dále v odměně za 2 úkony právní služby po 2.100 Kč (sepis žaloby a převzetí věci), v odměně za 5 úkonů právní služby po 3.100 Kč (za sepis vyjádření k odvolání žalovaných do předběžného opatření, účast u jednání dne 28. 1. 2015, 25. 3. 2015 a 13. 5. 2015, vyjádření k podání druhého žalovaného) a ve 3 polovičních úkonech po 1.550 Kč (za 3 návrhy v procesních věcech). Dále okresní soud přiznal žalobci náhradu za 10 režijních paušálů po 300 Kč, za cestovné k 3 jednáním u Okresního soudu v Pardubicích ve výši 9.027 Kč a za ztrátu času při cestách k jednání 30 půlhodin po 100 Kč a dále 21% DPH z uvedených částek, vyjma soudních poplatků. Celkově tak za první část řízení před okresním soudem žalobci přiznal náhradu ve výši 53.649,17 Kč. Dále okresní soud přiznal žalobci odměnu za 3 úkony právní služby v odvolacím řízení, jednalo se o 1 poloviční úkon (za sepis odvolání do rozhodnutí o nákladech řízení) 1.550 Kč a 2 úkony ve věci samé (za vyjádření k odvolání žalovaných a za účast u odvolacího jednání dne 16. 2. 2016) po 3.100 Kč, v 3 paušálních náhradách hotových výdajů po 300 Kč, v cestovním k odvolacímu jednání ve výši 2.717 Kč a ve ztrátě času za 10 půlhodin po 100 Kč a v 21% DPH z těchto částek. Celkově tak žalobci za odvolací řízení přiznal 14.964,07 Kč. Žalobci ještě přiznal náklady řízení za druhou fázi řízení před okresním soudem sestávající ze 2 polovičních úkonů po 1.550 Kč, 2 paušálních náhradách hotových výdajů po 300 Kč a z DPH z těchto částek, celkově 4.477 Kč. Okresní soud uzavřel, že celkové náklady, které účelně žalobce vynaložil, činily 73.087,24 Kč a tuto částku uložil nahradit oběma žalovaným, a to každému jednou polovinou žalobci, a to k rukám advokáta žalobce. Okresní soud neshledal žádné důvody pro mimořádné odnětí práva na náhradu nákladů řízení úspěšnému žalobci podle § 150 o.s.ř.
4. Proti usnesení okresního soudu podala žalovaná 1) včasné odvolání. V něm vytkla okresnímu soudu to, že žalovaná měla být označena dovětkem správce pozůstalosti po zemřelé XXX. Dále poukázala na to, že musela přijmout stav řízení, jaký tu byl v době jejího nástupu do řízení, a jako správci pozůstalosti neměla být stanovena povinnost k úhradě, byť poměrné části nákladů řízení, České republice. Navrhla proto, aby odvolací soud zrušil usnesení okresního soudu a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení.
5. Žalobce ve svém vyjádření k odvolání prvé žalované navrhl potvrzení usnesení okresního soudu.
6. Odvolací soud přezkoumal usnesení okresního soudu v rozsahu podaného odvolání, tzn. pouze ve výroku o nákladech řízení, kterým byla žalovaná 1) uložena povinnost nahradit žalobci náklady řízení v rozsahu jedné poloviny z částky 73.087,24 Kč, a to bez nařízení jednání podle § 214 odst. 2 písm. e) o.s.ř. Odvolání žalované neshledal důvodným. Pokud se týká druhé poloviny

nákladů řízení, ta byla uložena k úhradě žalovanému 2) a ten odvolání proti usnesení okresního soudu nepodal. V tomto rozsahu tedy usnesení nabylo právní moci.

7. Okresní soud o nákladech řízení správně rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř., když plně úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které účelně vynaložil s uplatněním svého práva. Okresní soud taktéž správně zjistil rozsah a výši účelně vynaložených nákladů spojených s uplatněním práva. Odvolací soud proto zcela odkazuje na odůvodnění okresního soudu o výši účelně vynaložených nákladů. Do těchto závěrů okresního soudu pak ani odvolání žalované 1) nesměruje.
8. Odvolací soud ve shodě s okresním neshledal důvody pro odnětí práva na náhradu nákladů řízení úspěšnému žalobci podle § 150 o.s.ř. V dané věci žalovaná 1), resp. její právní předchůdkyně XXX, svým jednáním vyvolala řízení o určení vlastnického práva k nemovitosti, tudíž zavinila toto řízení. Skutečnost, že právní předchůdkyně první žalované XXX byla v době řízení XXX, pak podle odvolacího soudu nemůže být důvodem pro mimořádný postup podle § 150, a tedy odnětí práva na náhradu nákladů řízení úspěšnému žalobci, který tyto náklady právě vynaložil především pro chování původní první žalované XXX. Důvod pro nepřiznání práva na náhradu nákladů řízení žalobci pak odvolací soud neshledal ani ve skutečnosti, že prvá žalovaná vstoupila do řízení až po rozhodnutí ve věci samé a že tedy nezpůsobila vznik nákladů. Žalovaná podle § 107 odst. 4 o.s.ř. přijmula stav řízení, jaký tu byl v době jejího nástupu, a to i s důsledky nákladového výroku. Z uvedených důvodů odvolací soud usnesení okresního soudu v odvoláním napadené části podle § 219 o.s.ř. potvrdil.
9. Odvolací soud však shledal oprávněnými námitky žalované 1) k upřesnění jejího označení, tedy že žalovaná 1) je správcem pozůstalosti zemřelé XXX, a proto takto žalovanou 1) označil v záhlaví usnesení. Taktéž vyhověl i námitkám žalované 1) v tom rozsahu, že žalovaná 1) je povinna náklady tohoto řízení žalobci nahradit pouze z pozůstalosti zemřelé XXX. Odvolací soud však nevyhověl námitce, že nelze stanovit lhůtu k splnění povinnosti nahradit náklady řízení, neboť žalovaná 1) jako správce pozůstalosti musí žádat soud o souhlas s prodejem majetku náležejícího do pozůstalosti a z toho teprve uhradit náklady řízení. Podle odvolacího soudu je nutné stanovit lhůtu k plnění proto, aby rozhodnutí bylo vykonatelné, v případě, že by lhůta ke splnění nebyla stanovena, nastaly by podmínky uvedené v § 160 odst. 1 o.s.ř., tedy povinnost stanovená rozhodnutím soudu by byla třeba splnit do 3 dnů od právní moci rozhodnutí.
10. Odvolací soud rozhodl dle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o.s.ř., o náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení, které přiznal úspěšnému žalobci. Tyto náklady spočívají v odměně za jeden úkon právní služby 1 550 Kč dle § 9 odst. 3 za užití § 11 odst. 2 písm c) vyhl. č. 177/1996 Sb., jednu paušální náhradu hotových výdajů 300 Kč a DPH z uvedených částek. Celkové náklady tohoto odvolacího řízení je žalovaná 1) je povinna nahradit žalobci k rukám advokáta žalobce do 15 dnů od právní moci tohoto usnesení s tím, že žalovaná 1) je povinna nahradit tyto náklady z pozůstalosti XXX, rodné číslo XXX.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustné odvolání ani dovolání.

Pardubice 16. listopadu 2021

JUDr. Bořivoj Hájek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Hana Urubová.